

február 25-én, Bécsben. Nálunk színre került színdarabja: *Rosenkranz és Gildenstern*, vj. 4 felv. Ford. Csiky Gergely. Bem. 1879 március 21-én. Nemzeti Színház. Felújították 1916 jan. 22-én, amikor századszor került színre.

Klár József, a Népszínház karnagya, sz. 1831-ben, Zsombolyán, megh. 1892 április 4-én, Petrozsényben. Tanult Aradon és Bécsben. A színpályán 1847 február 15-én kezdte meg működését, a Nemzeti Színháznál, mint másodhegedős.

Klár Józsefné Angyal Ilka, (sikabonyi) színésznő, sz. 1839 dec. 5-én, Felcsúthon (Fehér m.), megh. 1926 szept. 7-én, Kömlődön. Atyja: Angyal Antal, földbirtokos, anyja: Stettner Augusztá. Húszéves korában férjhezment, de csakhamar özvegyesre jutott. Előbb Rongyos Tóth Jánosnál működött, Székesfehérvárott, 1859 ápr. 1-én pedig Szuper Károly színtársulatához szerződött, Veszprémbe, azután Sipos Károly, Hubay Gusztáv, Mosonyi Károly, Szigeti Imre és Aradi Gerő lettek az igazgatói. 1872 febr. havában vendégszerelésre hívták meg a Nemzeti Színházhoz, majd 1873 márc. 3-án mint az intézet szerződött tagja fellép a „Cigány”-ban. Később újra vidékre megy, 1875 okt. havában a Népszínház tagja lesz, ahol 17 évig egyik kedveltje az együttesnek. Utolsó fellépte 1892 szeptember 13-án volt a „Peleskei nótárius”-ban mint Tóti Dorka, géci boszorkány. A pályatársak erre az alkalomra 200 forintot gyűjtöttek egy tehénre, mivel Klárné gazdasággal kívánt foglalkozni nyugdíjas éveiben. Ezután Kömlődre vonult vissza. Klárné művészete klasszikus reliefet kapott a „Tolonc”-ban, „A vöröshajú”-ban, „A piros bugyelláris”-ban, a „Felhő Klári”-ban, a „Csókon szerzett vőlegény”-ben. A nyelvés, minden lében-kanál nénémasszonyok ábrázolásában utólérhetetlen volt. Klárnét nemcsak a színművészet, hanem a színműirodalom is magáénak vallotta. Erős színpadi érzéssel és karakterizáló tehetséggel néhány olyan népszínművet írt, amely a mult század utolsó harmadában a tömegek tetszését vívta ki. Maradandó sikere csak egy színdarabjának volt: „Az árendás zsidó”-nak (Bem. 1884 november 21.), amelynek címszerepében Solymossy Elek pa-

rádézott. A keresztény gyermeket örökbe-fogadó, jószívű falusi zsidó típusát rajzolta meg Klárné ebben a népszínművében. A fénykorát élő Népszínház műsordarabja lett „Az árendás zsidó”, amely mögött elmaradt sikerben a szintén eleven és kedves „Urak és cselédek” című népies játék. (Bem. 1885 december 1.) Egyéb színműve: „*Ne vigy minket a kísértetbe*”, népsz. A Városligetben adták, 1887 máj. 22-én. *Szép Darinka*, népsz. 1892 április 23. Zenéje: Konti Józseftől. *Boris asszony*, népsz.

Klasszikai stílus jelenti az erős, belső lírikumból folyó átérzést a szerep lelki mélységeinek és ezeknek a legkevesebb és csak a legjellegzetesebbekre szorítkozó mimikai jelekkel való ábrázolását. Ellentéte a naturalisztikus játékmód. (V. ö.: Naturalisztikus stílus.)

Klasszikus (classicus) (latin) a. m. kiváló, remek, el nem évülő alkotás. A színesek ajkán is él e kifejezés, melynek eredete a régi rómaiak idejére vezet vissza. Tudvalevőleg Servius Tullius alkotmánya a Róma lakosságának első osztályába sorozott polgárokat *classicus*-oknak (= egy osztályhoz tartozóknak) hívták. Ezt az elnevezést már az ókori római kiterjesztette legkiválóbb íróira. Mai „remek” jelentése azonban csak később fejlődött, olyképp, hogy eleintén a hellén és római remekírókra, majd a remekművészekre, azután alkotásaikra, végül minden tökéletesnek vélt szellemi alkotásra értették. (V. ö.: Toldy Géza: Varázsröntő. Budapest, 1909, 234. oldal.)

Klasszikus szerdák. A M. Kir. Operaház és a Nemzeti Színház egy időben elhatározta, hogy a hét minden szerdai napján együttesen klasszikus műsorrall fog szolgálni. Az első ilyenmő előadás 1902 november 12-én volt. Ezúttal a „Szentivánéji álom” került színre az Operaházban.

Klaszy Vencel, pesti magyar szabómeszter 1836 július 22-én Pest vármegyéhez beadott értesítésében egy díszes magyar öltözetben kívül még tíz más magyar ruhát ingyen ajánlt fel a Nemzeti Színház ruhatáranak, továbbá a Nemzeti Színház számára önköltségén készített egy királyi öltözetet és hösszerepekre használható díszruhát. (1837 augusztus 22-re.)